

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi től

Közgazdasági érdekeink.

Pécs, 1896. március hó 2.

(*) Legfontosabbak egyike a függő kérdések között a vámkérdés megoldása, melytől hazánk további fenmaradása is függ. Köztudomásu, hogy Magyarországon a önálló vámterületet követelik az összes iparosok, az egész függetlenségi párt, három kamara kivételével az összes kereskedelmi kamarák. Ellenkező nézetben vannak egyes kitüntetésre vágyakozó nagykereskedők és gyárosok, az egész kormánypárt, de legkivált maga a kormány, még pedig politikai okokból, mivel ez utóbbi legjobban tudja, hogy mennyire ellenzik ezt a „mérvadó” udvari és katonai körök.

Ellenzik pedig két okból. Először, mert a külön vámterületet és a gazdasági elválást a politikai elválás előzőjének tekintik, azután pedig mert most az összes vámjövedelmeket a közös pénzügyminiszterium szedi be s azokat közvetlenül a közönségi kiadásokra fordítják, tehát a hadseregnek mintegy saját külön jövedelmét adják.

Az aulikus Bánffy-kormány azonban nem tudja most, hogy mit tegyen. Olyanformán van, mint a mesebeli Buridánnak az a bizonyos okos állatja, mely két csomó illatos széna közt éhen veszett. Bár többsége van a parlamentben, és a nemzeti közérzületre semmit se ad, de mégis nagy akadály áll útjában — éppen Ausztria részéről. Ha még az osztráknak sem kell a jelenlegi kiegyezés, mit tevé legyen már

most? Rosszabbal bajos előállania, mert akkor állása még a mameluk táborban is meginog, javítani pedig a kiegyezésen képtelen, mivel ezt az osztrákok nem engedik.

Ime, a helyzet kritikus komolysága. Hogy miként fog ebből a bajból kievickélni a Bánffy-kormány, azt bajos előre megmondani, mi csak annyit látunk, hogy fizetett organumaiban kezdi hangoztatni a monarchia érdekeit — a kiegyezés megkötése érdekében. Itt van a legfrissebb hangulatcsináló közlemény, mely a „Pester Correspondenz” révén bejutott az összes szubvencionált lapokba:

„A kormány tudatával bir a feladatnak, hogy az ország érdekeit minden irányban meg kell védenie. Ezért még a felmondási idő közeledte előtt meginodította a tárgyalásokat az osztrák kormánnyal, hogy mind a két állam érdekeinek igazságos méltatása mellett a vám- és kereskedelmi szerződést esetleg idejekorán megújítsa, vagy pedig a tárgyalás meghiusulta esetén még mindig legyen ideje az önálló vámterület felállítására az előfeltételeket előkészíteni. Ausztria közvéleménye részéről, de nem mérvadó politikai körökben, különféle irányban oly követeléseket emeltek, melyekről egyáltalán beszélni sem lehet, mert a magyar kormány már tisztába jött arra nézve, hogy a jelenlegi szerződés mi módon sérti Magyarország érdekeit s ezért miként kell azt megváltoztatni. A pénzügyminiszternek az a

szilárd meggyőződése, hogy a mámor Ausztriában igen hamar el fog mulni, amint már eddig is jelentékenyen elpárolgott és hogy akkor odaát szívesen készen lesznek az előzékenységre. És éppen ezért nem fogadhat el a kormány semmiféle utasítást sem, amely homlok-egyenest ellenkezik a békés szerződés-tárgyalás módozataival.”

Csak beszéljenek folyton a kiegyezés üdvösségéről, a meddig a világ világ lesz, mindig a legnagyobb anomália marad, hogy egy nemzet, melyet belső erői, a gondviselés és a történelem önálló állami miszsióval ruháztak föl, ilyen kérdéseket, melyek politikai és anyagi berendezésének leg-
 elemibb feltételei közé tartoznak, minden tíz évben a szomszédjával való kényszerített közösségnek alkujára bocsássa.

Hozzá még olyan kormánnyal, mint a Bánffy-kormány, mely nem a nemzet bizalmával, hanem az udvar kegyével dicsekszik. És ha legalább az a biztosságuunk volna, hogy a kik Magyarország nevében tárgyalnak és a magyar nemzet hivatalos képviselőiként jelennek meg ennél az alkunál, egészen és kizárólag saját felők érdekeit képviselik, mint az minden egyezkedésnél, minden megbízottnak természetes és legelső kötelessége.

De a magyar miniszterek soha sem lehetnek tisztán Magyarország érdekeinek képviselői, nem lehetnek pusztán magyar hazafiak sem, mert meg vagyon írva, hogy nekik az összbirodalom legfelsőbb érdekeit

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A piros napernyő.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Molnár József.

Valami csodálatos pirosas fény szűrődött át a park fái között . . .

Lidi asszony a homokos tisztáson sétált s határozottan megijedt. Alkonyatpir nem lehet, hisz nyár dereka van s délutáni négy óra.

— Uristen, mi lehet ez?

Önkénytelenül is körül nézett, nincs-e közelében valaki; akárki, csak felvilágosítást tudjon adni e csodálatos fényről.

Visszafojtott lélegzettel szaladt a kastély bejáratához s míg az erkélyre nem ért, meg sem állott.

Fürgén, kíváncsian tekintett most körül a tájon, de — semmit sem látott a különös fényből . . .

Már-már feledésbe ment az egész csoda, mikor legnagyobb ijedtségére újból megjelent a piros káprázat. De e meghökkölés csak pillanatig tartott, az ijedtséget izgatott öröm kifejezése váltotta föl. A park mellett huzódó

gyaloguton talán husz-harminc lépényire érdekes kép tárult fel szeméi előtt.

Légrády Ferike jött a szép Barók Pistával, a főhadnaggyal karonfogva, utánuk a nagymama, ki hűen gardirosta unokáját. Hangos nevetés közt léptek a park tisztására. Ferike pazar eleganciával, botozott vérpiros napernyőjével, Barók Pista blazirtan rugdalta akadékoskodó kardját s oly kedélyesen diskurálgattak, mintha valóságos férj és feleség lennének.

Csepny Sándornét meglepte e látogatás, nem is számított rá.

— Barók Pista . . . ?! hangosan mondta e nevet a szép asszony s valami oly érzés szállotta meg lelkét, oly különös zsibbasztó érzés, mely ábrándos iskolás leánykáknál nyilvánul, mikor ideáljukkal találkoznak.

Egy-kettőre lent temert az udvarban s össze vissza pusziták egymást Ferikével.

Barók Pistát meglepte a kölcsönös szeretet a hölgyek részéről; ott állt némán, várva, mikor kerül reá a sor, hogy a ház urnóját üdvözölje.

Derék szálás férfiú volt. Plasztikus idomain merészen feszült az egyenruha. Olyan bánatos, mélaszó tekintete volt, mely a szemlélőben sajnálkozást keltett, önkénytelenül is azt kérdezte: „Mi baja lehet ennek a nagy gavallérnak . . . ?” — mert Pista csakugyan

nagy gavallér volt. Az a bánatos arc pedig tudott ám oly nyájasan is nézni, mely a legmarconább embert is megszédítette . . .

— Kedves Lidim! . . . — Barók Pista főhadnagy, — vőlegényem! nem tudom ismeritek-e már egymást . . .

A szép Csepnyé elpirult, mint a pünkösdi róza, Barók Pista pedig összeverte sarkantyuját s mosolyogva szólt:

— Ő nagyságát még mint leányt volt szerencsém megismerni, de azóta nem találkoztunk . . .

A szép asszony zavara leirhatatlan. E véletlen találkozás felidézte emlékébe ama felejthetetlen estéket, amaz örökemlékü mulatásokat, melyeket két éve együtt töltöttek Tátrafüreden. Akkor még hadnagy volt, s pedig olyan fruska, kit egy férfi lágy rezgő hangja hamar elszédített. Bolondulásig szerette akkor Pistát. Nem volt nap, három hónapon át, melyen néhány órát ne töltöttek volna együtt. Oly szép, oly kedves dolgokat tudott mesélni az a bánatos arcú hussár, hogy este lefekvés után órák hosszat elgondolkozott, elábrándozott azokról . . .

Azóta Gergely Lidi Csepnyé lett, — asszony lett, elfelejtette a leányálmokat, — s mégis e nem várt találkozás szokatlan izgatottságot idézett elő valójában. A gyógyuló

és nagyhatalmi állását kell szem előtt tartaniok. Már pedig az is a szenvedésteljes századok megszentelt hagyománya, hogy mihelyt a „Gesamttmonarchie“ dicső eszméje fölmerül, ez sohasem jelentheti Magyarország valamely érdekének győzelmét, csakis Ausztriának felsőbbbőségét Magyarországnak fölött.

Mikor az összbírodalom egysége és és nagyhatalmi állás válnak a feltétlenül parancsoló elvvel, Bányó & Comp. — még ha lenne is erélyük, a mi nincs, — tehetnek-e egyebet, mint hogy Bécsbe, a „bírodalmi székvárosba“ fölmenjenek meggörnyedt háttal, meghajtott fővel, hogy a rettenetes bálvány elé járuljanak és ott a magyarság minden becses javát hódolati áldozatul tűzre rakják.

És mivel bizonyos, hogy ez lesz a végkifejlése az osztrák zajongásoknak, kormányunk beadja derekát előttük, legyen tehát éber a magyar közvélemény. Követelnünk kell az önálló vámterületet. Arra ma már senki sem ad semmit, hogy az ipar és a földművelés közt ellentétes érdekek léteznek a vámpolitikában. Ilyent csak a megszorult magyar kormány és fizetett lapjai állíthatnak; de a józan ész nem.

A közös vámterületi szerződésekben Magyarországnak az osztrák ipar javára fizetett adóját folyton emelték, úgy amint az osztrák ipar védvámjait emelték és ezzel a politikával a külföldi államokat is arra kényszerítették irányunkban, hogy a mi kiviteli cikkeink vámjait fölemeljék.

Igy vészített el fogyasztási piacokat a magyar nyers termény, holott ha például bizonyos porosz iparcikkekről elvehetnénk a behozatali vámot és cserébe azt kérnénk, hogy töröltessék el a mi buzánkra vetett vámt, ebben az esetben az osztrák piac elvesztésével megnyerhetnénk a porosz piacot.

A mezőgazdák tehát legkevésbé károsodnának az önálló vámterülettel. De hát arról sincs szó, hogy az önálló vámterülettel elveszithetnénk az osztrák piacot.

seb újból felfakadt a ez nagy fájdalmakkal jár!

Nem feledve háziasszony szerepét, különös gyengédséggel vezette vendégeit lakosztályába, mely a képzelhető kényelemmel volt berendezve. A nagymama, özv. Légrady Felixné, Ferike édesapjának anyja amolyan mintaszerű matróna volt, kit a külső csin, galambos hajzat, életpiros arc-szin sokkal fiatalabbá tett, mint az ember hinné. A nagymamákat megillető legnagyobb fauteuilben foglalt helyet, a fiatalok pedig ide-oda bolyongtak az elég tágas szalonban.

— Ugy megrémültem ma délután — kezdi a társalgást a háziasszony — képszelje kedves néni, a parkban sétálgattam, ép valami különös dolgon törtem a fejemet, mikor egyszerre csak vakító piros fény szűrődött át a fák között... Azt hittem, a világ vége közeleg. Egész testemben megráskódtam a szokatlan tünénytől...

De már most tudom mi okozta különös ijedtségemet; — Ferikém a te bika-ijesztő napernyőd. Hol is szerested ezt a vérpiros vacakot?

Ferike és Barók Pista oly jó izület kacagtak e furcsa történeten, úgy látszik, mind egyiknek egy, még ennél is furcsább történet jutott eszébe...

Kellemetlenül hatott Barók Pista huszár-

A mi buzánk élelmi cikk. Ilyenre soha sem vet vámot senki, mert ezzel a vámmal a saját gyomrát adóztatná meg. Csak akkor vetne vámot egy-egy élelmi cikkre valamely ország, ha ezt a cikket olcsóbban, vagy legalább ugyanolyan áron vehetné meg máshonnan. Már pedig a magyar buzát azért veszi meg az osztrák, mert olcsóbb, mint ha máshonnan hozatna hasonló minőséget.

Országos akciót készül megindítani a függetlenségi párt az önálló vámterület érdekében. Szüksége is van erre, hogy hallják meg Bécsben is, hogy nem akarunk továbbra is Ausztria kizsákmányoltjai lenni. Ha az ország lakói csatlakozni fognak ehhez a mozgalomhoz, a nemzeti közérzet előtt meg kell hajolnia az ugynevezett „mérvadó“ köröknek. Nem az első eset lesz, hogy kormányok és udvarok politikájával szemben a nemzeti fölfogás győzedelmeskedik.

H i r e k.

Pécs, 1896. március hó 2.

Olvasás.

Rut egy idő volt; minden locs-pocs, sáros...
Hogy lett vón' kedve akkor a sétához,
Szép asszonyom? emlékszik e még rája,
Együtt álltunk otthon a budoárba'.
A kandallónak tűze lánggal égett
És mégis, mégis csöppnyi melegségnek
Se volt nyoma jégmosolyába' a arcán,
S rideg szava oly leverőn hatott rám!

Hidegen, tartózkodva és kimérten
Fogadta, bármiről beszéltem.
S hogy bevallottam: szeretem, imádom
S csak kárhozát lesz nélküle világom,
Kinevetett: „Csak menjen maga balga!
Azt hiszi, hogy mert odakinn olvasd ma,
A jégasszony is — no mert úgy csafolnak —
Szerelmi vallomástól felolvad?!“

Rut egy idő van; minden locs-pocs, sáros...
Kinek vón' kedve ma is a sétához?!
Szürkenapon, kicsiny, csendes szobánkba'
Boldog jövő lelkünk reménye vágya.

főhadnagyrá az a hír, melyről egy este illetékes helyen értesítették. Az öreg Gerthausen őrnagy találta kibökkenteni, hogy jövő hó elsején aszádjával Letenyére megy, a valószínűleg hat hónapig ki sem mozdulnak abból a fészekből.

— Miserabl! — mormolta fogai közt Pista a annyira elkedvetlenedett a szomorú hír hallatára, mintha már csakugyan ott ülne tapasztott, földes szobájában. (Sok helyen a tiszteknek is csak ily odu jut, hol ha egy pohár víz ömlik a földre, — kalucsiban kell járni...)

Ott hagyta a társaságot a hazament, azon törve a fejét, nem volna-e jó betegséget csinálni arra az időre... Most kezd kellemessé válni az a városka s ép ilyenkor helyezik át abba a rongyos állomásra...

— Der Teufel soll's holn...! — s ezzel fogta magát — és lefeküdt.

Mánap az őrnagy jóslata beteljesült. Az ezredparancs világosan kimutatta, hogy március hó elsejével a század (természetesen Barók Pista is) Letenyébe megy...

A kis városban csakhamar elterjedt a híre a gyászos históriának s nem egy kis lány szíve sajgott keservesen; — talán olyanok is voltak, kik könyeztek Pistáért. Hisz oly szép katona volt, — oly kitűnően táncolt,

Bessélgetünk arról, a mi szívünket
Ugy áthatja s belé bizalmat ültet:
S arcodra a pir hoz nyíló virágot...
Szép asszonyom, a z o l v a d á s beállott?!

Igric.

Napirend 1896. március 3-án.

Naptár: kedd, márc. 3. — Róm. kath.: Kunigunda. — Prot.: Kunigunda. — Görög-kel: (febr. 20.) Leo. — Zsidó: Adar 18. — Nap kél 6 óra 37 perckor. — Nyugszik 5 óra 46 perckor. — Hold: kél 10 óra 21 perckor este. — Nyugszik délben 2 óra 50 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg: légnymás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe, helyenkint csapadék várható.

— (A nőegylet thea-uzsonája), mely a tegnapi nappal erre az évadra utolsó volt, mint előre is látható volt, teljes erkölcsi és anyagi eredménnyel zárult. A rendező látogató közönség közül ki sem hiányzott, sőt igen sokan voltak, a kik ez alkalommal jelentek meg először, a mi azt eredményezte, hogy a termék még a zsufoltnál is zsufoltabbak és a későn érkezőknek meg kellett elégedniük, ha állva fogyaszthatták el theájukat. Fél hatkor Róna in é-Balogh Etel lépett a pódiumra és a töle megszokott hanghordozással, teljes hatást keltve fölolvasta Miklós Izidornak „A papánál“ című elbeszélését, a mit egy szép szavalattal toldott meg, Bolgár Kálmánnak „A hajós karácsonyestje“ című költeményét adva elő. Utána Schmidt Antal dr., ez a jóbangu fiatal műkedvelő énekes, saját szerzeményű, az egész hazát bejárat darabjaival gyönyörködtette a közönséget, a mely alig tudott betelni az érzéssel és tenetséggel interpretált szép dalokkal. A tapsok alig akartak lecsillapodni. Mikor ennek is vége volt, a fiatalság előkerítette Ráo Gusztó bandáját és olyan ropogós kis mulatságot rögtönzött, mely valóban méltó befejezése volt az egyleti összejöveteleknek. Ez az utolsó uzsóna szintén meghozta a 200 frtot az egylet szegényeinek.

astán meg gaviállér volt, bárhol jelent is meg...

Fájó szívvel hagyták el egymást a kis város leányai és a harmadik huszár-escadron.

Alig voltak két hete új állomásukban, a falu intelligenciája a bőjt dacára (Husvét felé történt) táncmulatságot rendezett tisztelőkre, mely — ismerkedési estély volt.

Inkább kíváncsiság volt ez a falusi urak részéről, mint mulatni vágyás. Szerették volna látni, mit tudnak, s hogyan mulatnak a huszárok?! Természetes, hogy e beteges kíváncsiság főleg a letenyei lányok részéről nyilvánult. Legnagyobb része alig látott huszár tisztet közről, pláne mulatni velők, csak édes álom volt mindaddig. És most a kis falu mesebeli tündérkertté változott. Az arany-sujtásos, buzavirágkék attilla, a csábitó piros bricsesz, na meg az édesen csengő szalon-sarkantyú valóságos huszárlázt hozott Letenyére. Az ablakok napközti buksi szöke, barna lányfejekkel voltak telve, kik oly szépen tudtak mosolyogni a muskátli bokor mellől a hetyke bajsú lovasokra...

A „ismerkedési“ est felette nagyszerűen sikerült. A jóbarátság a civilek és huszárok között megkötetett, s a baráti viszony napról napra mindjobban megszilárdult, úgy hogy a kaszinót szinte üresnek, barátság-talannak

— **(Kinevezés.)** A pécsi pénzügyigazgatóság a dárdai sóhivatalnál üresedésben jött sóhordári állásra Kozma Istvánt nevezte ki.

— **(Gyűjtés egy templomra.)** Felső-Szeged, somogy megyei község róm. kath. lakossága templomot óhajt építtetni s ennek költségeire a belügyminisztertől nyert engedélye alapján gyűjtést indít. Az építendő templomra bármely csekély adományt is szívesen vesznek a szent-Lászlóról nevezett franciskánus atyák, kik Felső-Szeged lelkipásztorai s a templomépítés élén állnak.

— **(Tejszövetkezeteink szaporodása.)** Mostoha mezőgazdasági viszonyaink javítása érdekében üdvös dolog a tejgazdaság nagy mérvben való felkarolása és rendszeres üzése. E cél elérésére pedig legbiztosabb mód a falusi szövetkezetek alakítása. Baranyamegye pécsváradi járása ebben a tekintetben előrehaladást mutat. Ugyanis az országos tejgazdasági felügyelőség közbenjárása mellett tejszövetkezetek alakultak: Berkesd, Bozsok, P. Szent-Erzsébet, Véménd, Vókány és Püspökfalva, továbbá Czikó (Tolnamegye) községeiben, melyekhez számos más község fogja tejét beszállítani. Így a tavaszon már alig lesz e járásban község, mely az eddigi elpocsékolott tejét centrifugálás uton vajjá ne dolgozná fel, s azért tisztán, otthon, helyben, literenkint legalább 5 krt ne kapjon. A németbolyi, püspöklaki és bozsoki szövetkezetek naponként 2—5000 liter tejet fognak földolgozni, s ez okból az első gőz, a két utóbbit pedig petroleum-motor erőre rendezik be.

— **(Heringlakomák.)** A pécsi pincérek segítő-egyesülete március hó 12-én a Resch-féle vendéglőben (Löwy-palota) Farkas Sándor zenekarának közreműködése mellett a pincérek nyugdíjalapja javára kedélyes heringlakomát rendez, a mely alkalomra Littke József pezsgőgyáros a jótékony célra való tekintetből, mint más években is, tiz üveg pezsgőt ajánlott fel díjtalanul. Remélhető tehát, hogy a mulatsággal nemcsak a

tartották a letenyei urak, ha esetleg a szabad gyakorlaton volt.

A leányos mamák pedig teljesen odavoltak. Kialhatatlan pedanteria harapódzott el. Az eddigi butorok egyszerre szégyenletes koppottak lettek; a függönyöket megrágták a moly; a szoba padlózatát parkettirozni kellene; na meg egy pár — új ruha is kellene. A szegény papák erre nem is gondoltak. Letenye kivetkezött régi egyszerűségéből, a nagy-ravágyás forró lehellete valóságos metamorfózist idézett elő. Eddig jó volt évenként egy mulatság, most, alig szellőzött ki a nagyvendéglő táncsterme, már újat terveztek.

Megelőzte őket azonban a huszártisztikar. Lóversenyt rendeztek, mely után fényes táncmulatság volt tervbe véve.

A verseny napja rohamosan közeledett s a barometer pompás időjárást jósolt.

Egyik napon Barók Pista nem tudni, trannigre avagy séta lovaglásra indult-e, elég az hozzá, a falut szegélyező rét felé irányította a lovát, mely a langyos tavaszi levegőben szívesen baktatott az alacsony fűben.

Különös napja volt. Mély gondolkozás vett rajta erőt, majd úgy érezte magát, mintha valami új pályára lépett volna, vagy talán üresnek találta az életet, elég az hozzá, nem volt normális állapotban, a mi rendszeren az ember életében előforduló változásnak előzménye...

résztvevők lessnek megelégedve, de a nyugdíjalap is szép összegekkel fog gyarapodni. — A Petőfi-vendéglőben szombaton este heringlakomával egybekötött táncestély volt, a mely ugy a látogatottság, mint kiszolgálás szempontjából a legszebben sikerült.

— **(Elmerült a jég alá.)** A napokban Berta Mihály, bátyai 12 éves iskolás gyermek a szigeti erdőbe indult, hogy ott a kosárfonáshoz fűszavessőt szedjen. A fiú az utját akarván megrövidíteni, a Holt-Dunán keresztül indult az erdőbe. De alig haladt néhány méternyire a jégen, az alatta leszakadt és elnyelte. A szerencsétlen fiút kihálázták a jég alól és nagy részvét mellett temették el. A temetésen iskolatársai megható gyászénekeket zengettek.

— **(A szegvárdi állami anyakönyvvezetők)** a közigazgatási bizottság pártoló fölterjesztésével azt kérték a belügyminiszternél, hogy mentse föl őket az anyakönyvek vezetésétől, mert mint egyuttal városi jegyzők, nem képesek ellátni a rájuk nehezedő tenni valókat. A belügyminiszter értesítette a közigazgatási bizottságot, hogy hajlandó egy állandó anyakönyvvezető helyett 600 frt tiszteletdíjjal alkalmazni, vagy pedig egy IV. városi jegyzői állás fölállítását esetén a várost évi 600 frt államségélyben részesíteni.

— **(A fizetett válaszos táviratok.)** A kereskedelmi miniszter a fizetett válaszos táviratok után kiállított válaszdíj-utalványok felhasználása tárgyában a következő közérdekű rendeletet adta ki: Minthogy a fizetett válaszos táviratok után kiállított válaszdíj-utalványok felhasználásának helyhez kötése a közönség részére hátrányos, megengedem, hogy a belföldön kiállított válaszdíj-utalványok a megszabott hat heti határidőn belül nemcsak azon hivatalnál, illetve hivatal székhelyén legyenek felhasználhatók, a hol azok kiállítottak, hanem a magyar korona területén fennálló bármily (állami és vasuti) távirat, illetve távbeszélő hivatalnál.

— **(Halálosítások.)** Brand Edét, a mohácsi állami polgári iskola igazgatóját

Csendesen haladt a ló, néha-néha egyet vihogott, valószínűleg a friss fű ingerelte, de ez nem zavarta gazdáját ábrándozásaiban...

Hej, pedig csak egy kicsit kellett volna oldalt néznie, mindjárt kijózanodott volna Pista...?

Valami nyolcszáz lépésnyire árok szelte át a rétet, fűszálakkal szegélyezve; — gyönyörű kép volt — az egyik fa aljában két nő állott, a fiatalabbik vérpiros napernyővel takaródzva a rettenetes látománytól... Toporzékoló tehéncsorda közeledett, élén az ölmos szarvu bikával... mi lesz itt...? Szerencsétlen leány. A helyett, hogy az ijesztő ernyőt az árokba dobna, még a firtelmes állat felé tartja. A másik — valószínűleg anyja — halálsápadt, folyton a fára tekint; arcán a fájdalmas türelmetlenség veritéket sajtol arcából, majd leányát nézi...

Metsző-sikoly trillázott át e pillanatban a levegőben. Pista lova megállott; de csak addig állott, míg gazdája felriadt gondolataiból, s áttekinthette a helyzetet.

Mint valami tulvilági lény, egyenesedett ki a nyeregből a szép huszár. Sarkantyuját a szürke oldalába mélyesztette, az vijjogott egyet, a másik pillanatban már repült az árok felé...

* * *

súlyos családi vesztés érte, a mennyiben neje szül. Varga Ecike, Varga Alajos mohácsi ügyvéd leánya, szombaton élete 21-ik évében elhunyt. A boldogultnak temetése ma (hétfőn) d. u. 4 órakor általános részvét közt ment végbe; az engedelmű asztal misemáldozat pedig holnap reggel 1/8 órakor fog Mohácson a sz. Kereszti plébánia templomban bemutattni. — Háy Boldissár róm. kath. kántortanító Himesháza a napokban rövid szenvedés után elhunyt. Temetése szombaton délelőtt volt a széleskörű rokonság és nagyszámú ismerősei részvétele mellett.

— **(A szigetvári isr. nőegylet)** szombaton este tartotta meg díszes közönség jelenlétében purim estélyét. A közönség nagyobb része fényes kosztümben jelent meg. Jelmezben a következő hölgyek jelentek meg: Hoffmann Róza, Goldstein Hermin, Weisz Róza, Krausz Hermin (Tekla), Rechnitzer Sarolta, Weiller Géza (Arányos), Schwarz Sarolta (Darány), Kollin Mathild, Hoffmann Adél, Schwarzenberg K. (Darány), Kohn Fany, Goldstein Isidonia, Paucos Emma (Mozgó), Laufer Janka, Perl Ilka, Hoffmann Irén, Weiller Vilma (Arányos), Dr. Vajda Ignácné. A négyest 50 pár táncolta. Tiszta jövedelem 110 frt. — Vasárnap délután ugyancsak a szig. isr. nőegylet gyerekek bált rendezett. Valóban nagyon élénk mulatság volt és a közönség igen jól mulatott a kis uracok és hölgyecskék pajzán ugrándozásain. Tiszta jövedelem 20 frt, mely a „Jum Jum“-egyletnek ajándékoztatik.

— **(Lövdőldőse legény.)** Keserű István faddi legény valósággal üldözési mániában szenved, azt hívén még legjobb barátairól is, hogy azok neki ellenségei. Az ilyen képzelt ellenségekkel Keserű asztán csak úgy röviden szokott elbánni. Már tavaly is megtette, hogy Szűcs Ádám és V. Molnár József faddi lakosokra rálépett, mivel ezeket ellenségeinek tartotta és rájuk lőtt. Szerencsére félresült fegyvere s így Szűcsnek és Molnárnak nem esett az ijedségen kívül

Különös szép tavaszi időjárás volt a letenyei huszárok versenynapján. A nap mosolyogva kelt fel, s milliárdnyi sugara pajszánul játszott a néző közönség tarka-barka tömegén. Festeni sem lehetett volna pompásabbat. A sok kíváncsi úri nép tömegesen lepte el a pálya szélét; általános volt a meglepetés a falu népe részéről, mely körmenetekben tódult a háttérbe.

Végre hosszas türelmetlenség után éles kúrt hangja szelte át a levegőt, — megkezdődött a verseny...

Csinos, halványarou leány látasott különös figyelemmel csüngen a verseny lefolyásán... Izgatottan tekintett a szélesebben vágató huszárok után...

— Barók Pista! — susogta; s aztán nagyanyjával kezdett beszélgetni.

Ezalatt néma csend állott be a közönség között. Néhány pillanat s a versenyzők célhoz érnek...

— Az a szép barna az első — adták szájról-szájra, mire Légrady Ferikéhez ért a hír, már a nevét is tudták a győzőnek...

— Barók Pista a nap hőse!

Mintha valami nehéz teher hullott volna le szívéből, oly kéjesen sóhajtott a halvány leánya, kinek arcára az izgatott öröm piros rózsákat varázsolt.

semmi bajuk. A napokban Keserű ismét elhatározta, hogy egypár barátjának kioltja életét és revolverrel felfegyverkezve, lebe állott az utcán és midőn meglátta, hogy Bali András, Vida András, Nyirati András, Pán-cél József, Puska József, Boros János és Fehér István egy csoportban beszélgetnek, rájuk lőtt. A golyó a beszélgetők feje fölé röpült el a szerencsére egyiküket sem találta. A lövés után Keserű megugrott a csendőrök csak harmadnap tudták elfogni. Keserű tagadja ugyan a merényletet, de egy barátja, ki akkor vele volt, reávallott. S most a bíróság fog ítélni a lövöldöző mániában szenvedő legény felett.

— **(Megfúlasztott tehének.)** Nem mindennapi boszut állott valami haragosa Kiss János dunaföldvári lakoson, kinek két szép tehene lett a boszu áldozatává. Az eset úgy történt, hogy a múlt esték egyikén Kiss János két tehenét az esteli takarmány-nyal ellátta, s míg a jószágok lassan rágód-tak a száraz takarmányon, ő feleségével át-ment a szomszédba egy kis beszélgetésre. Mire azonban haza mentek, a jószágokat megfúladva találták, mert távollétük alatt valami irigyük ként gyújtott az istállóban, a mi aztán megölte a szabadulni nem tudó barmokat. Dacára a lelkiismeretes kutatás-nak, a tettes nyomára mindeddig nem akadtak.

— **(Hűtlen szolga.)** Régi igazság, hogy a hűtlen szolga végtelen sok kárt tehet gazdájának, különösen akkor, ha nincs mindig nyomában ellenőrizni cselekedeteiben. Fresz István báttaszéki szolgálégény is gyakran meglopta Cukfiel Nándor gazdáját, ki csak most jött rá a szolga turpisságára, ki egész éven keresztül lopkodta pincéjéből literszámba a jóféle italokat. A csendőrség a hűtlen szolgát most a bíróság kezébe szolgáltatta.

— **(Részeg asszony.)** Tegnap este az indóház-utcában holtrészegen találtak egy asszonyt az utca sárában. Ott feküdt, nem is adva életjelet magáról, csak mikor a rendőrök felemelték, akkor tért annyira magához, hogy

— Pista valóságos hős! — Szólt nagyanyjához. E héten már ez második hőstette.

— Gondolod? — tudja, hogy itt vagyunk?

— Igen, hisz megígérttem neki.

— Éljen! éljen! hallatszott e percben a mintha valami győzelmes hadvezér köz-
lednék, két felé sorakozott a publikum, tág-
teret nyitva a győzelemtől ittas huszárfőhad-
nagyak.

Lovagló pálcával kezében egyenesen
ösv. Légrády Felixné felé tartott Pista, csak
azért, hogy az örömtől lázas Ferikét még
jobban megörvendeztesse...

Ez oly befejezés volt a versenynek,
mely után Letenye intelligenciája méltán
következtethette, hogy Barók Pista és a fehér
arcu Légrády Ferike — egy pár lesznek...

Mikor a főhadnagy a szép Csepyné
kívánságára a fenti történetet elmondta, leir-
hatlan fény tükröződött a menyecske szemei-
ben. Sirt, nevetett egyszerre; talán újból
Tátrafüred jutott eszébe...

A gyógyuló seb újból felfakadt, s ez
lassan hegedt be!

meg tudta mondani a nevét. Radica Ká-
rolynénak hívják, egy cipész felesége, azon-
ban a hitvesi kötelességeknek mindig elébők
helyezte a bor és pálinka élvezetét, a mely
végre is így bossulta meg magát rajta, hogy
a rendőrségnek kellett őt oltalmába venni és
bevinni, a míg kijózanodik, a kóterbe.

— **(Vasárnapi verekedés.)** Teg-
nap este 6 óra tájban a malom-utca külső
végén Balázscsik István és Chronis
Ferenc napsszamosok boros fővel összeeszel-
kostak és alapos kis verekedést rögtönöztek
a vasárnap tiszteletére. Balázscsik már bics-
kával akart neki menni Chronisnak, a ki
meg egy darab követ kapott fel az utról,
mikor valaki a néző közönség közül elkiál-
totta magát: „jönnek a rendőrök” és erre a
két verekedő megfutamodott, nehogy a rend-
őrség kezébe kerüljenek.

— **(Lányok a mocsárban.)** Vasár-
nap éjjel a rendőrorjárat négy fiatal leányra
bukkant egy korcsmában, a kikről — mikor
igazolásra szólították fel őket — kitűnt, hogy
semmi állandó foglalkozásuk nincs, állandó
lakást sem tartanak, hanem ki a hol kap éj-
jeli szállást, ott huzza meg magát és kétes-
értékű éjjeli mulatságokon szereznek maguk-
nak inni és enni valót s igen gyakran pénzt
is. A négy leány valamikor jobb napokat is
látott, tisztességes szülők gyermekei, de mi-
kor a mocsárba vezető utra tértek, a szülők
kitagadták őket. Azóta aztán voltak már
varrólányok, szobalányok, szolgálók és nap-
szamoslányok is, de csak mindjobban bele-
süllyedtek az erkölcstelen élet mocsarába, a
mely nemcsak lelküket feketítette be, de meg-
mértelyezte, beteggé tette a testüket is. A négy
leányt egyelőre bevitték a kórházba, honnan
ha kiszabadulnak, illetőségi helyükre fogják
őket toloncolni.

— **(Az eszéki színházi botrá-
nyok.)** A múlt nyáron egy magyar szintár-
sulat játszott Eszéken, a hol sok magyar
lakik. A horvátok azonban estéről estére is-
métlődő oly botrányos tüntetéseket rendeztek
a színházban, hogy a magyar szintársulat
végre is megunt a cifra állapotokat és el-
sietett a vendégszerető Eszékről. Az ügyész-
ség vizsgálatot indított a tüntetők ellen, de
— csodálatos dolog — sem a lázítást, sem
a nyilvános rendzavarást nem tudta felfedezni.
Az ügyet tehát áttette a rendőrséghez, a hol
hatvanhárom ember ellen rendőri kihágás
címen három napon át most tartották meg a
tárgyalást. A vádlottakat — ugyezőlvan kivé-
tel nélkül — kisebb nagyobb pénzbírsággal
sajították, bár ők folytonosan erősítették,
hogy egész bűnök csak abból állott, hogy
azt kiabálták: „Zivila Hrvatska” és „Abzug
Magyari.” Az ítélet — írja eszéki tudósí-
tónk — a horvátokban nagy elkeseredést
szült, mert arra hivatkoznak, hogy Peja-
csevi cs gróf főispán annakidején megígérte
a tüntetőknek, hogy nem fogják őket megbün-
tetni, ha ezentul csendesesen lesznek. Az el-
ítéltek egyike ez okból a Meranban tartoz-
kodó főispánhoz igen elkeseredett hangu táv-
irati panaszt intézett.

— **(Homes és Fey.)** A vigadó nagy
terme disztigvált közönséggel telt meg teg-
nap este, a mely órák hosszáig gyönyörködött

az előre nagyszertűnek hirdetett anti-spiritista
produkciókban. Leginkább Dawenport k. a.
mnemoteknikai előadása és Fey asszonynak gon-
dolatolvasásai keltették a legnagyobb bámu-
latot a közönség körében. Homes-ék még ma
este tartanak egy bucsu előadást, és holnap
már Mohácson produkálják magukat.

Művészet, irodalom.

○ Verne Gyula összes munkáinak
egyedül jogosított képes magyar kiadásából
a Franklin-Társulat már három érdekesítő
könyvet bocsátott közre (A rejtelt sziget.
— Utazás a holdba. — Utazás a hold körül.)
diszes kiállításban, s jelenleg a negyedik
munka füzetes kiadása folyik. Az a hírneves
francia írónak Jaganda című regénye, nyolc-
-záz mérföld az Amazonon. Ebből ismét
három füzet (a vállalat 24—26. füzet) hagyta
el a sajtót. Verne e munkája a világ legna-
gyobb folyamvidékét ismerteti meg, úgy
szólva az ósvilágot tárja föl, növény és ál-
latvilágával, s az ismeretek bővítését itt is
a legváltozatosabb kalandok beleszővésével
nyújtja. A fordítás is nagyon élvezhető, mert
Visi Imre teljesítette, ki jól visszaadja a
francia író könnyű és eleven elbeszélő mo-
dorát. Az új olcsó kiadásnak minden füze-
telve a francia eredeti kiadás képeivel s
egy füzet ára csak 20. kr. Előfizethetni 5
füzetre 1 frtjával bármely könyvkereskedés-
ben, vagy pedig a Franklin-Társulatnál.

Törvénytörés.

§ Lisztlopók. Nem hiába molnárnak
készült Michler Ferenc kászonyi suhanc,
ki is tört benne a lisztlopási szenvedély ha-
marosan. De nem úgy azonban, mint meg-
van engedve, hogy a mit vesz a molnár a
garaton, kétszeresen behozza a vámon, ha-
nem meg nem engedett módon, tudniillik,
hogy meglopta a gazdáját, Móglich Ig-
nácot, a kinél teljes ellátás és ruházat fejé-
ben inaskodott. Mikor ugyanis nem volt a
malomban a gazda, Michler Fránci egyet
gondolt és eltett láb alól 5 zsák lisztet, a
miből egy zsákkal a bátyjának, Michler
Józsefnek, egy zsákkal Hauch Jánosnak,
a sógorának és három zsákkal Dietrich
Konrádnak adott el. S mivel mindezt a ma-
nipulációt nem vették észre, vérszemet ka-
pott és összebeszélte Ivánkovits Sztán-
kóval, hogy hozzon három zsákot a malomba
s majd ő azt megtölti a gazdája buzájából,
s aztán eladják a gazdájának, mintha az
Ivánkovits buzája volna. Így is történt s mert
Móglich a legszebben megvette a saját
buzáját, s nem is a legolcsóbb áron, most
meg már arra a vakmerőségre vetemedett
a lisztlopó inas, hogy nem is hozatott Iván-
kovits Sztánkóval zsákot, hanem a gazdájá-
nak két zsákját megtöltötte a buzá-
jából és Ivánkovitssal ismét eladatta
Móglichnek. Hanem a végzet sem akarta
már, hogy a jámbor Móglich Ignác ennyire
lővő tétessék és felkeltette benne a gyana-
kodást, hogy inasának honnét van pénze s
ezüst órá és láncot miből bir az venni, s
mert észrevette, hogy lisztjéből is hiányzik,
hát feljelentette az esetet a csendőröknek.
Ezek aztán kinyomozták a lisztlopó inas és
társai hőstetteit s ma délelőtt az egész kom-
pánia felett megtartotta a pécsi kir. törvény-
szék a végtárgyalást.

Michler Ferenc, alig 18 éves suhanc,
először mindent kerekén tagadott, de mikor

a bátyja, Michler József, beismerte, hogy csakugyan vett tőle lopott búzát, hát ő sem tagadott semmit. Hauck János azonban, bár a csendőrség és a vizsgálóbíró előtt is beismerte, hogy szintén vett lopott búzát Michler Ferenctől, e tettét most határozottan tagadta. Dietrich Konrád szintén tagadásban volt a mert ellene semmi bizonyíték fel nem merült, vele szemben a vádat a vádhatóság képviselője, Zsolnay György, kir. főügyész helyettes, el is ejtette; Michler Józsefet és Hauck Jánost azonban orgazdaság büntetéseért kérte megbüntetni. Ivánkovits Sztánkó töredelmesen beismerte a búzalopást és annak eladását, azért őt lopásbani bűnrészesesség miatt kérte a közvádó elítélni, míg Michler Ferenctet lopás büntetése miatt büntetni kérte. Krasznay Miklós dr., Hauck János, Dietrich Konrád és Ivánkovits Sztánkó védőügyvéde, Dietrich és Hauck teljes fölmentését, Ivánkovitsnak pedig nem bűnrészesesség, csak orgazdaság vétsége miatt való enyhe megbüntetését kérvén, a humoros mozzanatokban nem szűkölködő bizonyítási eljárás befejeztett. Ilyen humoros mozzanat volt ama körülmény, hogy a panaszos és megkárosított Mögliche Ignác folyton „zum Beispiel“ szavajárásával kezdte vallomását, bármit kérdeztek is tőle a bírák és a kir. ügyész; sőt mikor arról volt szó, hogy megesküszik e vallomására, „zum Beispiel“ sorolta elő, hogy mire esküszik és mire nem. Dietrich Konrád vádlott meg három tanut is becítáltattott a végtárgyalásra, a kikeről kitűnt, hogy

semmit sem tudnak. A kir. törvényszék a végtárgyalás adatai alapján Michler Ferenctet 4 havi fogsárra ítélte, melyből a vizsgálati fogságban töltött hat hetet kitöltöttnek vett s az ítélet jogerőre emelkedéséig szabadlábra helyezte; Michler József egy havi Ivánkovits Sztánkó pedig két havi fogságot kapott, míg Hauck Jánost és Dietrich Konrádot az ellenük emelt orgazdaság vádjáról a kir. törvényszék felmentette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 2-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt felszóltak Széchenyi Sándor gróf és Ugron Gábor, a kik kíváncsian tartják, hogy a Ház elnöke havonként arról is tegyen jelentést, hogy a képviselők között kik kaptak szabadságot és milyen okból; mert egyes képviselők hónapokig távol vannak, mint a kormány által kiküldött biztosok, a mi még sem járja.

A kereskedelmi tárcánál Vajay István és Gyurkovits György felszólalásai után a záróbeszéd következett.

Neményi Ambrus előadó után, Kosuth Ferenc záróbeszédében kijelentette, hogy statisztikai adatait a vita egész folyamán nem cáfolták meg. A tárgyalásokat a vámszerződés megújítása iránt megkezdeni fölszegeles volt. A vámszerződés csupán Ausztria érdekeit szolgálja a mi érdekeink rovására.

Önálló vámterület mellett is köthetünk Ausztriával olyan kereskedelmi szerződést, mint más államokkal. Tiesza Kálmánnak feleli, hogy a szabad kereskedelmi vonatkozó fejtegetése képtelenség. Ajánlja határozati javaslatát elfogadásra.

Daniel Ernő kereskedelmi miniszter egyetlen határozati javaslatot sem hajlandó elfogadni, a miért is kéri Apponyi Albert grófot, hogy vonja vissza javaslatát.

Apponyi Albert gróf rosszullete miatt csak röviden feleli, hogy nincs oka visszavonni javaslatát; ellenkezőleg a miniszter járuljon az ő javaslatához.

Megállapították ezután a holnapi ülés napirendjét, mely szerint az indimnity-javaslat kerül tárgyalásra és ha idő marad, folytatják a kereskedelmi tárcát.

TÁVIRATOK.

— **Pertik Pasteurról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pertik Ottó tanár vasárnap felolvasást tartott az Otthonban, hogy propagandát csináljon a Párisban felállítandó Pasteur-emléknek. A felolvasás előtt Rákosi Jenő, az otthon elnöke rövid beszédet tartott, kiemelve Pasteur érdemeit és hogy a megindított mozgalomban Magyarország jár elöl. Sok notabilitás volt jelen, többen levélben mentették ki távollétüket. Pertik kiválóan érdekes előadása után Hógyes Endre ki-

— Az ifju urat vártam. Nagy a hó az uton; hát befogtam a szürkét. S talán még jókor is érkezik haza az ifju ur.

Az pedig megkapja a kezét s csaknem sikoltva kiált rá:

— Istenem, hát már... Szólj, öreg, szólj! Vagy gyere, menjünk, siessünk: gyere, gyere!

S viszi magával le az utra, a hol toporzékolva áll a hóban egy kis szán elé fogott szürke.

Mikor már fentülnek a szánon s az öreg megsuhintja ostarát a szürke felett, csak akkor adja meg a választ az ifju előbbi kérdésére.

— Óh, a nagyságos ur nagyon rosszul volt már az este. Azért sürgönyözött a Jolán kisasszony az ifju urnak. Hanem most jobban van; már jobban. Az Erzsók mondta, a ki tegnap este óta ott van szinte az ágya melleit. Azért jöttem én is ki az ifju ur elébe, hogy hamarabb haza érhessem.

És ismét suhint az ostarával a lova felé. De most elkapja a kezét az ifju s melegen megszorítja azt.

— Milyen jó maga, öreg; milyen jó!

— Hát hiszen ugyan mi jószágom van? Bár jöhettem volna ki az ifju ur elé úgy, mint régente, mikor a fürdőből ősz táján haza jöttem a négyes fogattal! De ha az isten így rendelte! Gondoltam, még se járja azt a nagy havat; hát azért fogtam be a szürkét. Meg aztán így hamarabb otthon lessünk.

Otthon, otthon! És az ifju nem hallja azt a hangot, a hogy az öreg mindezt elmondja. Nem érzi ki belőle a haragot a sors, az isten ellen, hogy most minden mennyire megváltozott. Csak arra gondol, hogy még

Hangzottak fel a vigasztaló szavak, a mint a két ifju, meg Nagypál András és a sógorasszonya s a három leány körülvette Dömeházit.

Csak egy, Évi nem mert közeledni hozzá. Kipirulva még a táncból, a mit karjai között járt még csak az elébb pár perccel; érezve még magán pihenni az ifju két nagy szemének komoly tekintetét, nem volt ereje hozzá, hogy vigasztalja. Csak állt némán, mozdulatlanul; sirni szeretett volna, de nem jöttek könnyek a szemébe; szólani akart és valami hideg kéz torkába fojtotta a szót.

— Haza megyek!... Ezek voltak az első szavak, miket Saul kiejtett. Mikor megy az első vonat lefelé? Két órákor. Óh még van időm, hiszen még csak tizenegy óra mult. Csak tizenegy óra!...

Es tétovázó léptekkel ment ki a szobából, át a másikba.

— Ne bántások szegényt. Hadd sirja ki magát egyedül.

Nagypál András e szavakkal fogta el Fejes Bertit és Szabó Gyurit, a kik utána akartak menni Nagypálné asszonynyal együtt. A három leány ezenközben öltözni kezdett. Hiszen vége van már a mulatságnak; szomorú vége.

Mikor készen voltak a távozásra, az öreg Nagypál András csendesen nyitotta rá az ajtót Saulra. Ott ült az asztal előtt s némán, mereven nézett maga elé a semmiségbe.

— Isten vele, öcsém!... Legyen erős és viselje Istenbe helyezett megnyugvással a sorsát.

fejtette, hogy az első lépés, a felolvasás a Pasteur-émlék magyar bizottságának megalakulására, feltűntette, hogy Pasteur fölfedezése úgy nemzetgazdasági, mint a humanizmus szempontjából óriási hasznot hozott, fölkerlte a sajtót az eszme propagálására. Rákosi megköszönte a felolvasóknak a nyújtott nemes élvezetet és a közönségnek, különösen a nőknek érdeklődésüket. A hallgatók eljenzéssel és tapsal jutalmazták úgy a felolvasókat, mint az Otthon elnökét.

— **Magyar divat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A főváros utcáin tegnap jelentek meg az első magyar ruhát viselő egyetemi ifjak. Fekete attilát, vitézkötéses magyar nadrágot, rámás csizmát, kucsmát és aranyrojtos fekete nyakendőt viseltek, kellemes feltűnést keltettek a vasárnapi Kossuth Lajos-utcai korzón. Az egyetemi ifjuság közül igen sokan fognak ily ruhát viselni a március 15-iki ünnepen.

— **A Kossuth-gyászünnep.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosi függetlenségi és 48-as kör iniciálta Kossuth-gyászünnep dolgában vasárnap délután népes közgyűlés volt a kör helyiségében. A két országos függetlenségi párt részéről jelen voltak Hentaller, Bartók, Várady és Babó orsz. képviselők. Az elnöki székben Lakatos Miklós orsz. képviselő ült. Azt indítványozta, hogy az ünnep március 21-én, vasárnap

legyen s jelentette, hogy az Ugron-párt Bartók Lajost és Várady Károlyt, a Kossuth-párt pedig Hentaller Lajost és Babó Emilt küldötte ki a rendező bizottságba. Az indítványt elfogadták. A nagy gyászmenet a Kálvin-térről megy a Kerepesi temetőbe. A gyászünnepeken való részvételét számos egyesület jelentette be.

— **Betiltott magyarellenes tüntetés Romániában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Krajóváról jelentik, hogy az ottani egyetemi ifjuság ünnepet akart rendezni a színházban az erdélyi martirok tiszteletére, a polgármester azonban az ünnep megtartását, tekintettel tulajdonképpen való céljára, határozottan megtiltotta.

— **Vachott Sándorné.** † (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vachott Sándorné szül. Csapó Mária, az egykor híres költő, Vachott Sándor özvegye s maga is író, szombat este 10 órakor végelgyengülésben meghalt. Temetése kedden délután 3 órakor lesz Gyulakesziben.

— **Promóció Kolozsvárott.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Wlassich Gyula miniszter tegnap nagy lelkesedés közt avatta föl Sub auspiciis regis Filep Györgyöt. Ez volt a kolozsvári egyetemen az első eset.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Alapított: 1885-ben.

A legjobb

ZONGORÁK

pianinók és harmoniumok

legolcsóbban kaphatók tökéletes jóállás mellett.

Heckenast Gusztáv

hírneves zongoraadási és kölcsönző intézetében.

Budapest, IV., Kigýó-utca 7. sz.

Schiedmayer és fia, leghíresebb zongorák és Thuringiai Organ C. egyedüli képviselője, a világ legjobb és legolcsóbb harmoniumai. — Árjegyzék ingyen.

Saul némán fogadta el az öregnek feléje nyújtott jobbát s köszönt a távozók felé, a kiket Nagypálné asszony, meg Évi kísérték ki a kapuhoz.

A hideg levegő amint megcsapta a leánynak izzó parásként égő homlokát, az egyszerre bánni kezdte, hogy még csak egy vigasztaló szava sem volt az ifjúnak. S amint visszatérve, a nénikéje benyitott Saulék szobájába, asszal az elhatározással akarta követni, hogy ő is mond neki egy-két vigasztaló szót. S a szobából ebben a pillanatban hangzott ki Saul szava, amint utasításokat adott Fejes Bercinek.

— És ne felejts el menni Vas urékhoz. Kérd meg Aranka kisasszonyt, hogy vegye addig gondjai alá a Pali lelkéit, míg én megjövök.

Mintha kigýó marta volna meg, oly ijedve lépett vissza az ajtóól.

Most is az a lány van az eszében, most is arra gondol; miért menjen hát ő a vigasztalására?

És nem ment; hanem a helyett amint beért a másik szobába, levetette magát a dívánra és sirt, sirt keservesen.

Valami olyan gyengévé tette a szívét, hogy szinte jól esett neki a sírás. Maga sem tudta, hogy mért, de olyan árvának, olyan elhagyatottnak érezte magát. Árvábbnak, mint Saul; elhagyatottabbnak, mint az. Ugy találta, hogy bár szereti mindenki; otthon az apja, anyja, itt a jó Nagypál Péterné, mégis olyan, mintha senkije sem lenne. Senkije, a kiért érdemes volna élnie, örülnie; akért érdemes volna szépnek, jónak, vidámnak lennie. Valami nagy üresség támadt egyszerre a lelké-

ben, a mit nem tudott betölteni senkivel, semmivel. És ezért érezte magát árvábbnak, elhagyatottabbnak még Saulnál is.

A ki éppen ebben a percben lépett ki a kapun, hogy haza menjen az édes apja halottas ágya mellé.

MÁSODIK FEJEZET.

A dübörögve zakatoló vonat éles fűttye metszően sivitott bele a hideg, kora téli reggelbe s aztán egy-két zökkenés után megállt a kicsi pályaudvaron, mely szinte jelzé, hogy egyszerű, a világtól elrejtett falucska terjed el valahol mögötte a zuzmarás fák között; a hóval borított fehér síkon túl, mely még csendes, halotti némaságba volt burkolva s a késő szürkület homályával fedve.

Alig szállt ki egy-két utas még azon a fiatal emberen kívül, a ki sietve halad át a perronon s lép ki a hóval fedett utra, a melyik a faluba vezet.

Ottan áll elébe valaki. Egy ködmönbe burkolózott öreg ember, s illendően megemelinti a bárányszőr süvegét előtte.

— Adjon isten, ifju ur!

— Fogadj isten... Nini, maga az, jó öreg Bódi bácsi? Mit keres idekint?

Az öreg lesüti a szeméit, hogy ne lássa meg a könyeket abban az ifju s lassu, gyenge hangon szól.

Óbor eladás.

A Gyár- és Zrínyi utcák sarkán levő házban mintegy

48 hectoliter kitünő szilvási óbor

1. hó 9-ikén délután 3 órakor önkéntes árverésen hordóként készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Kindl József.

225. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré, teszi hogy Neuirth Jakab végrehajtónak Bak Katalin férj. Fazekas Andrásné végrehajtást szenvedett ellen 22 frt 42 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinci kir. járásbírósa területén levő, a Zók község határában fekvő, a sóki 35. sz. tjkvben felvett I. 1—4, 6—10, 13—14. soroz. részletekből álló $\frac{1}{2}$ telekből 49. hrsz. 31. sz. házból, urbéri illetőségből Bak Katalin férj. Fazekas Andrásné nevén álló fele részre 1458 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi márczius hó 28-ik napján d.

e. 10 órakor Zók községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 145 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy. minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kérelemre letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átengedni.

Pécsett, 1896. évi január hó 7. napján
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz

(kir. árverési elnök)

Havi részlet 3 frt
csak

RÉVAI TESTVEREK

IRODALMI INTÉZET RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvkereskedése által (Budapest, Váci-utca 1. sz.)

valamint minden könyvkereskedésben kapható

Havi részlet 3 frt
csak

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEI

100 kötetben
diákműben 250
forint.

A sajtó némely nyilatkozata Jókai Mór összes művei nemzeti kiadásáról.

JÓKAI MÓR.

Az ő nevével kezdjük e lap első végét mi is, szívünk szerint szólva olvasóinknak róla, ki ez ötven év alatt annyiszor szól az ő szivűkhöz. Mert nincs művelt ember, alig van írástudó ember az országban, ki Jókainak ne lenne sokszorosan adása az esztetikai, erkölcsi gyönyörűségekért, melyeket műveiből élvezett, a tanulságokért, melyekkel azokból gyarapodott, a gyógyó leírásokért, melyekkel képzelete onnan megtelt, a lelkesedésért, mely felvillanyosította, a mély hangulatokért, melyek ráhatárolták, a könyvekért, melyeket az ő művész eszékei a lélekéből fakasztot-

tak, az egésszéges kacajért, melyre tiszta humorával megenyhített. Ötven év óta buszog a forrás, kiapadhatatlan hőszóval annak az istenáldásnak, melyért az antik műveltség külön kultuszt írt elő külön templomokban: ez a költészet. De mit köszön Jókainak fél-éves éves költői munkásságáért a magyar nemzet. A magyar széppróza az ő fellépésével kezdődik, előtte nincs. Létezik erőteljes retorika nyelv, mely felveszi az elbeszélő, megbirja a drámai formát, — de a hajlékonyságot, az int, zérót, szókincset, a népiesség, a művészi följelölését, a jellemzőségeket, eleven életet Jókaitól kapta. Csodálatos istenadomány a láng-éssnek, mely életében nagy

műveket és életével korzakkot alkot.

Jókai nélkül sem a mai irodalom, sem annak szerepe tovább fejlődése, sem közönsége, ennek fogékonysága, színvonala nem képzelhető. Az ő termékeny és termékenyítő eszelleme csinált a magyar elbeszélésnek piacot, szoktatta magyar könyvhöz az olvasók százazreit; az által, hogy népszerűvé lett, népszerűvé tette az irodalmat is. Az ő nyomán járt, tanult a többi mind, a ki ma írni tud és olvasgat. Jókai a tölgy, mely körül falkolája, erdő kultúrája támadt a szépirodalomnak ugyazolya magától. Atyamesterünk, mintaképtünk volt Jókai Mór mindannyiunknak az írás művészetében.

Tekinteteket el a magyar széppróza termékei közt attól a kettőtől, a mit ő a félszáz esztendő alatt megírt; válasszatok el őt és hatását tanítványaira a modern magyar szépirodalomtól: mi marad? azok, kik elötte utat törtek, nem vagyunk haláltanok irántuk, kik előtte tekintélyek, mesterek voltak, ha kimondjuk, hogy az ő művészetük idegen mintákat követett a Jókai nélkül a magyar széppróza fejlődése is kosmopolita irányt, színt, nyelvet kapott volna. Jókai a nemzeti géniuszról megjelölve, ehhez vezérelte a mai irodalmat.

"Budapesti Hírlap" 1893. november 4.

2000 ívben, egész papíron, nyelcsodrával, diákműben.

Kötetenként átlag 20 ívvel. Félévenként 10 kötet jelenik meg és küldetik meg egyszerre.

Gyűjtőknek

Hasznos gondolat után, egy diákműből 250 forint értékű fizetési pótdíjnyit, egyes rendelések után készpénzjuttatást írtunk. — Gyűjtőik ingyen adatnak.

JÓKAI MÓR összes műveinek nemzeti kiadás

mindenki által beszerezhető

3 frtnyi havi részletfizetés mellett.

Az eddig megjelent 4 sorozat illetve 40 kötet tartalma összesen 800 nyomtatott ívben.

1. Erdély aranykora.
- 2/3. Törökvilág Magyarországon I/II.
- 4/5. Egy magyar nábob I/II.
6. Kárpáthy Zoltán.
7. A jancsárok végnapjai. — Fehér rózsza.
8. Hétköznapiak.
9. A régi jó táblabírák.
10. Csataképek a magyar szabadságharcból.
- 11/13. Dekameron I/III.
14. Árnyképek.
15. Szegény gazdagok.
16. Népvilág.
17. Politikai divatok.
18. Szomorú napok.
19. Véres könyv.
20. Délvirágok. — Oceania. —
21. Hangok a vihar után
22. Vadon virágai.
23. Erdélyi képek.
24. Új földesúr.
25. Milyenek a nők. — Milyenek a férfiak.
- 26/27. Egy az Isten I/II.
28. Mire megvándorlunk.
- 29/30. A köztársaság ember fia I/II.
31. Az elátkozott család
- 32/33. Névtelen vár I/II.
34. Felfordult világ. Észak honából. A debreczeni lunatikus.
35. Szélesend alatt. Az életből ellesve.
36. A magyar előidőkből. Egy asszonyi hajszál.
37. Novellák.
- 38/40. Sziumművek I/III.

Aki csak teheti, szerezzé meg azt a teljes Jókai kiadást, a melyet legnagyobb irónk ötvenéves jubileuma alkalmából rendez egy tekintélyes bizottság.

Tehetős magyar közönség, becsületbeli dolog, hogy megvegyed ezen könyvgyűjteményt, mely nemcsak a magyar nyelven írottak között páratlan, de legbecselesebb mindazok között, a melyeket a mai világ produkál. Az utolsó 50 év magyar társadalmának kétezer éves bibliája, egy egész könyvtár ez az összes kiadás. És nincs egyetlen lapja is, a mely ne volna értékes, szórakoztató és a maga nemében tanulságos. Nem arról holnapra olvasni való könyvek ezek, hanem egy vagyoni, melyet az apának meg kell szereznie, hogy fiára hagyhassa örökül.

Meg kell hát szerezn minden tehetősebb magyar embernek ezt a gyűjteményt. Magyar könyvtár nem képzelhető el nélküle, nem is könyvtár, ha nincs benne az összes Jókai. "Magyar Hírlap" 1893. nov. 4.

Havi három forintos részletfizetéssel bocsátja ki a cég Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadását. A nemzeti kiadásnak ára kétszázötven forint, a mely törleszthető tetsz. szerint, de legalább három forintnyi csekély havi részletfizetéssel. A nemzeti kiadás kötetek gyönyörű, valóban művészileg készült kötetben jönnek az előfizetők kezébe. Mi a magunk részéről legmelegebben ajánljuk olvasóinknak ezt a vállalatot. "Pesti Napló" 1894. márc. 1.

A kiadók — Révai Testvérek — legdicseendőbb dolog: azonban akkor cselekedtek, mikor mindenkinek hozzáférhetővé akarván tenni, részletfizetési módokkal terjesztik a magyar könyvpiazt ez örökösű nagy vállalatát. Sokkal nagyobb a gazdagabb irodalom, mint a miénk, büszke lehetne ily gyűjteményre, mely külső kiállításánál fogva is haladást jelent a magyar könyvkiadás történelmében.

"Egyetértés" 1895. jan. 15.

RÉVAI TESTVEREK irod. intézet részvénytársaság könyvkereskedéséből BUDAPESTEN, IV. Váci-utca 1. eszennel megrendelem:

Fizetendő Budapesten.

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEINEK NEMZETI KIADÁSÁT

100 kötetben, 2000 ívben. — 100 vázondíjzáróban 250 frtért.

1. Utánvétellel félévenként 10 - 10 kötet, 25 frtnyi utánvétellel
2. Havi részletfizetésre, még pedig:
 - a) Havi 3 frtes részletfizetés mellett, egyelőre az I. sorozat szállítását kérve.
 - b) Havi 4 frtes részletfizetés mellett, egyelőre az I—II. sorozatot kérve.
 - c) Havi 5 frtes részletfizetés mellett, egyelőre az I—III. sorozatot kérve.
 - d) Havi 6 frtes részletfizetés mellett, egyelőre az I—IV. sorozatot kérve.

A további sorozatokat 10—10 részlet lefizetése után.

A részletfizetések be nem tartása esetén szíveskedjék a cég az esedékes összeget postai megbízás útján, a postaköltség hozzászámítása mellett behajtani. A postai megbízás be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes mű vételára esedékessé válik.

Aláírás és pontos cím:

A nem kívánt módosítások átvételére.

130. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Sulmica Julianna végrehajtónak, Szalontai Anna férj. Vinczen Vinczóné végrehajtást szenvedő ellen 65 frt 40 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szent lőrinci kir. járásbíróság területén levő, Helesfa község határában fekvő, a helesfai 223. sz. tjkvben felvett + 1397. hrsz. szőlőre 384 frtban és a helesfai 361. sz. tjkvben felvett I. 1/4 telekre 29/a. sz. házra aránylagos urbéri illetőségre 921 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi március hó 30. n. d. e. 10 órakor Helesfa községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 38 frt 40 krt, 92 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a

kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnál, 1896. évi január hó 6-ik napján.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

**Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.**

Urak,

kik a legújabb divat szerint valódi angol és francia szövetekből készült

téli kabátot, utcai, salon, frakk- és díszöltönyöket vagy bármilyen ural- és gyermekruhát kivételes olcsó áron beszerezni óhajtának, forduljanak a cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi és gyermekruhákhoz Pécsett, király-utca, Bazar épület, a városházával szemben.

Megrendelések pontosan és olcsón eszközöltetnek. — Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszertűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismert házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, búzós lehelet, feltűzés, savanyú, felbőgös, hasmenés, gyomorfájdalom, teltség, nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hőmoroidákban.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a múlt száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Pécsett: Irgalm. gyógyszer., Zeig László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Göbel Kálmán gyógyszer. Pécsvára don: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - A kiló 25kr.

Mi a **Kathreiner-féle**
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt és es okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatásági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészen, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélteni! A valódi „Kathreiner“ sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

